

Upper West Side 20 Klagenmauer

see. 3

THE WRITINGS / PSALMS 137.1

- 137 By the rivers of Babylon,
there we sat,
sat and wept,
as we thought of Zion. (Jerusalem)
- ² There on the poplars
we hung up our lyres,
³ for our captors asked us there for songs,
our tormentors,^a for amusement,
"Sing us one of the songs of Zion." Ps. 46, 48, 133
- ⁴ How can we sing a song of the LORD
on alien soil?
- ⁵ If I forget you, O Jerusalem,
let my right hand wither;^b
⁶ let my tongue stick to my palate
if I cease to think of you,
if I do not keep Jerusalem in memory
even at my happiest hour.
- ⁷ Remember, O LORD, against the Edomites = ancient foe
the day of Jerusalem's fall;
how they cried, "Strip her, strip her
to her very foundations!" Lam 4:21-22
- ⁸ Fair Babylon, you predator,^c
a blessing on him who repays you in kind
what you have inflicted on us;
⁹ a blessing on him who seizes your babies
and dashes them against the rocks!

על נהרות בבל שם ישבנו גם-בכינו מזכרנו את-ציון: על-
נ ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם ו שאלנו שובינו
דברי-שיר ותולדנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
ה את-שיר-יהוה על אדמת נכר: אם-אשכחך ירושלם תשכח
ו ימיני: תדבק לשוני ו לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה
ו את-ירושלם על ראש שמחתי ו כד יהוה ו לבני אדום את יום
ח ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת-בבל השדודה
ס אשרי שישלם-לך את-זמולך שגמלת לנו: אשרי ו שיאחז
ונפץ את-עליוך אל-הפלע:

The rape of Jerusalem by "Fair
Babylon"

M/F

p3k - j2

פא - (א)

call for
revenge

^a Meaning of Heb. uncertain.

^b Others "forget its cunning."

^c With Targum; others "who are to be destroyed."

Tammuz 17th, on which five things happened: the tables of the Law were broken, the daily burnt offering ceased just before the destruction of the first Temple, the walls of Jerusalem were breached just before the destruction of the second Temple, wicked Apostomos burned the Law and set up an idol in the Temple.

3. Ab 9th, on which five things happened: the decree was issued in the wilderness that the Israelites were not to enter the Holy Land, the Temple was destroyed both the first time and the second time, a great city named Bettar was captured—it contained thousands and myriads of Israelites and had a great king whom all Israel, including the greatest scholars, thought to be the King Messiah, but he fell into the hands of the Romans who slew them all, a calamity as great as that of the destruction of the Temple—and finally, on that day predestined to misfortune, the wicked Turnus Rufus plowed up the Temple site and its surroundings, in fulfillment of the Scriptural verse, *Zion shall be plowed as a field* (Micah 3:12; Jer. 26:18).

חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז ותמשה
בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, ובטל
התמיד, והבקעה העיר, ושרף אפסטמוס את התורה, והעמיד
צלם בהיכל. בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו
לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשנייה, ונלכדה בבתר, ונחרשה
העיר. משנכנס אב ממעטין בשמחה.
שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסור מלספר ומלכבס;
ובחמישי מתרין מפני כבוד השבת. ערב תשעה באב לא
יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין. רבן
שמעון בן גמליאל אומר: ישנה רבי יהודה מחייב בכפית
המטה; ולא הודו לו חכמים.

נשתברו הלוחות — עלידי משה, שמות ל"ב, יט. || ובטל התמיד — בימי חורבן
הבית השני, שלא היו להם כבשים. || והובקעה העיר — ירושלים, בחורבן השני,
אבל בראשון כתוב: 'בחדש הרביעי בתשעה לחדש וגו' ותבקע העיר' (ירמיה נ"ב,
ו-ז). || אפסטמוס — זמנו אינו ידוע. || והעמיד — אפסטמוס. והירושלמי

מביא הגירסה: והועמד, והוא מפרשה: צלמו של מנשה (עי' מלכים ב כ"א ז).
|| נגזר על אבותינו — במדבר י"ד, כט. || בראשונה — הציתוהו האויבים
בתשיעי ונשרף בעשירי (ירמיה נ"ב, יב-יג).

ל"ח י"ג 30 מנחם, סבת אצל, פ"ק גמל